

LISTAREA BCR - A FI SAU A NU FI

Sebastian Vlădescu: Listarea este numai problema acționarilor

Reporter: Are Statul vreo responsabilitate față de listarea BCR? Cotarea băncii la bursă, prevăzută în contractul de vânzare, poate fi considerată o condiție post-privatizare?

Sebastian Vlădescu: Din momentul în care statul român a vândut și ultima acțiune la BCR, atunci nu a mai avut, din punct de vedere tehnic, niciun rol în luarea deciziilor în BCR, iar listarea este o problemă de rezolvat între acționarii minoritari și cel majoritar.

Dacă acționarii minoritari au fost de acord cu amânarea listării nu există nici o rațiune pentru ca statul român să se ducă la ei și să le spună că nu este de acord cu decizia lor.

Clauza privind listarea BCR a fost discutată, împreună cu SIF-urile, în perioada negocierilor pentru vânzarea băncii, și a fost legată de protecția intereselor acționarilor minoritari. Dacă, la un moment dat, acționarii minoritari și cel majoritar au ajuns la o concluzie potrivit căreia, pentru protecția interesului lor, este mai bine să nu se listeze, atunci este dreptul lor să nu se listeze. Statul nu are de ce să îi oblige să listeze BCR; în 2005, la semnarea contractului de privatizare, a fost un moment în care au vrut listarea, apoi s-au răzgândit.

Reporter: Acordul de amânare a listării din 2009 are valabilitate juridică, în condițiile în care introduce o serie de condiții pentru cotarea băncii, inexistente în contractul din 2005, și nu este semnat și de alți minoritari, în afară de SIF-uri?

Sebastian Vlădescu: Dacă în 2009, un alt acționar minoritar al BCR, în afară de SIF-uri, nu era de acord cu acest Acord, atunci îl contestau în momentul acela.

În perioada negocierii contractului de privatizare, SIF-urile au venit și au spus că vor clauze care să le protejeze. Am negociat, oarecum, dincolo de mandatul meu, că nu era problema mea să negociez cu SIF-urile. Dar, plecând de la ideea că toată lumea trebuie să fie mulțumită - și acționarii minoritari, și statul, și acționarul majoritar - am chemat și SIF-urile la masa negocierilor.

Pe tema protecției, SIF-urile au venit cu niște pretenții, au fost de acord cu menționarea în contract a posibilității listării și au semnat un Acord atunci. Ulterior, în 2009, SIF-urile au semnat alt Acord cu Erste, spunând că nu le mai convine cotarea la bursă în momentul acela.

Reporter: Nu trebuia ca statul, prin AVAS, să aibă un cuvânt de spus față de amânarea listării?

Sebastian Vlădescu: Dar ce legătură au condițiile post-privatizare care presupun îndeplinirea unor obligații asumate față de Guvern cu cele care țin de acționarii minoritari? Ce să facă statul? Să le impună AVAS ca, de mâine, să coteze BCR la Bursă? În baza a ce anume? Când părțile decid să nu se mai coteze...

Reporter: În Acordul din 2009 au fost introduse condiții suplimentare de listare față de ce scria în contractul de privatizare a BCR.

Sebastian Vlădescu: Asta este treaba lor. În contractul de privatizare, scria doar despre listarea BCR. Dacă SIF-urile au semnat, ulterior, că listarea nu se poate face decât în anumite condiții, atunci este problema lor. Cu atât mai mult, statul nu putea să meargă la fiecare SIF în parte și să îi întrebe de ce au decis astfel.

Reporter: Din ce spuneți reiese că introducerea clauzei privind listarea în contractul de privatizare a BCR a fost o concesie acordată SIF-urilor...

Sebastian Vlădescu: În mod cert a fost o concesie făcută SIF-urilor.

Reporter: Și din cauza asta lipsește, din contractul de privatizare, sancțiunea pentru nelistarea BCR?

Sebastian Vlădescu: N-a vrut nimeni sancțiuni.

Reporter: A zis cineva: haideți să introducem o sancțiune pentru nerespectarea contractului?

Sebastian Vlădescu: Cine trebuia să zică?

Reporter: De exemplu, SIF-urile...

Sebastian Vlădescu: Nu au zis. Că dacă ar fi zis, ar fi fost introdusă o sancțiune pentru nelistare.

Dar cum să incluzi o sancțiune pentru nerespectarea unei clauze de listare pe care o legi de condiții de piață? Se duce piața de râpă și tu listezi societatea și riști să te nenorocești numai ca să nu primești o sancțiune...

Reporter: Din ce spuneți, înțeleg că introducerea prevederii cu listarea BCR în contract a avut unele vulnerabilități, din start...

Sebastian Vlădescu: Din punct de vedere tehnic, dacă SIF-urile voiau listarea BCR în 2009, Erste trebuia să o facă. Punct. Erste era obligată să facă asta. În contractul de privatizare, au fost incluse și prevederi privind acordarea de dividende. De exemplu, dacă SIF-urile anunță, mâine, că renunță la dividende, se duce statul peste ele și le întreabă de ce au decis asta? Contractul de privatizare a BCR are condiții pentru protecția acționarilor minoritari. Aceștia au renunțat din cauza evoluției pieței, la acele condiții.

Reporter: Există voci care susțin că listarea BCR face parte din condițiile post-privatizare și că, prin nelistarea BCR, se creează un precedent ca, în cazul unor privatizări viitoare, cumpărătorii să nu respecte clauzele de privatizare...

Sebastian Vlădescu: Aceste persoane confundă obligațiile post-privatizare asumate față de Guvern cu protecția acționarilor minoritari. În acest caz nu s-a întâmplat nimic care să aibă legătură cu condițiile post-privatizare asumate față de Guvern, ci vorbim despre un Acord între acționarii minoritari și cel majoritar, care nu a fost impus de nimeni.

Reporter: Ce părere aveți despre faptul că, în Acord, a fost introdusă o prevedere care dă Erste drept de preempțiune asupra pachetelor deținute de SIF-uri?

Sebastian Vlădescu: În contractul de privatizare, Erste nu avea drept de preempțiune. Dacă acest lucru a fost introdus în Acordul din 2009, atunci să le fie de bine!

Dacă SIF-urile mă întrebau în 2009 dacă să semneze Acordul de amânare a listării în forma respectivă, eu le spuneam să semneze pentru listare atunci când piața va fi favorabilă, dar le spuneam să facă ce vor în ceea ce privește acordarea către Erste a dreptului de preempțiune.

Este foarte greu să spui dacă este corect sau nu să dai drept de preempțiune. În principiu, dreptul de preempțiune ajută vânzătorul. Pentru că te duci și spui că vrei să vinzi la un anumit preț pe care, dacă nu-l primești, atunci ești eliberat de dreptul de preempțiune și poți să vinzi pe piață când vrei tu. Aceasta nu este o poziție prin care SIF-urile să aibă de pierdut, ci mai curând prin care au de câștigat dacă vor decide să vândă.

Reporter: Unii au reproșat SIF-urilor că, în relația cu BCR, și-au văzut propriul interes și că nu au fost preocupate și de interesul pieței de capital, în ansamblu... Listarea celei mai mari bănci autohtone la Bursă ar fi putut însemna ceva pentru piața de capital...

Sebastian Vlădescu: De unde să știu eu dacă SIF-urile vor să aibă o piață de capital mai dezvoltată sau mai puțin dezvoltată? La cum se dezvoltă piața de capital românească și cum funcționează ea, nu am senzația că SIF-urile sunt mari fani ai unei piețe de capital extinse, transparente, valide.

Ștefania Ciocirlan, Ancuța Stanciu

05.09.2011

Articol preluat astăzi 05.09.2011, de pe www.bursa.ro, BURSA On Line
Copyright C 2003-2011 SC Meta Ring București SRL. Toate drepturile rezervate

Legea copyright-ului și tratatele internaționale protejează acest site. Nimic din acest site ori din site-urile afiliate nu poate fi reprodus sub nici o formă și în nici un fel fără permisiunea în prealabil scrisă de la Meta Ring București SRL. Reproducerea neautorizată a acestui site și a celor afiliate, ori a oricărei părți ce le compun va atrage după sine pedepsirea conform legislației în vigoare.

Pentru "revista presei" realizată de mijloace de difuzare în masă, articolele pot fi citate fără cost doar în limita a 300 de semne, dar fără a depăși jumătate din articolul sau știrea în cauză. În mod obligatoriu, în aceste cazuri, trebuie citată sursa informației.